

ΑΙΝΙΓΜΑ

ΤΟΥ ΔΕΙΣΙΜΟΥ Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ!

Ἡ Κέρκω (α) ἐγέννησεν υἱὸν τὸν Φήβον (β) γαλακτο-
τροφώντας τον εἰς τὰς ἀγγάλας τῆς!

Ἐνῶ αἱ ἥλιακαὶ ἀκτῖναι ἐπεριζώνησιν ἡράπη, παρὰ
τοῦ Διὸς (γ) πρὸς τὴν ἄρκτου (δ)!

Ἀναστάς δὲ ἡ ἄρκτος ἐδέχθη τὸν Φήγον ὄν πεμπόμε-
νον παρὰ τοῦ Διὸς!

Ἀναβάς δὲ Φήβος τῆς Ἄρκτου πρῶτ' ἤρχισεν ἡ Ἰῶ νὰ
ἐξαπλῶνῃ τὰς χρυσοῦδης πλοκάμους καὶ ἡ Ἥχῶ ἀντιλα-
λώνται τὰς ὁδὰς τῆς Ἀθηναῆς!

Ἦργισεν ἡ Ἄρκτος πυροβολῶν διὰ τῶν δυπόδων κατὰ
τοῦ Δράκωντος (ε) ὅστις ἐπεκράτη τὴν μήτηρ τῆς Κέρκω
εἰς κατ' ἐσχῆνην τυραννίζων ὑπὸ τὴν γῆν μετὰ τῶν τοκετῶν
αὐτῆς!

Ὁ Φήβος στραφῆς τὰς ἀκτῖς τοῦ ἐξίπνουσιν τὰ θηρία τῆς
ἐσπέρου ἐσυναξεν αὐτὰ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀστροῖς ἰδίοισι στίσι τὸ
πρῖν.

Σὺν ἀκολουθίᾳ τῆς ἄρκτου διὰ τῆς εἰρήνης κατετροφώ-
σαν τὸν Δράκωντα ἀρπάζοντες τὴν προμήτωρ Φήβου καὶ μη-
τέρα τῆς Κέρκου σὺν τοῖς τοκετοῖς αὐτῆς ἐτι ζῶν!

Ἔθεσαν αὐτὴν εἰς τὴν προτέραν δόξαν!

Ὁ δὲ Φήβος στίσι ἐνώπιον αὐτῆς διαυγάζων τυλαυ-
γώντας ἡμέραν καθ' ἡμέραν ἀκτινοβολούμενος!

Ἀλλὰ (ρεῦ!) ἀναστάς τέκνα τῆς προμικροῦ ἐχμαλότου
διὰ τινῶν θηρίων ἐστράψαν Νέφος μέλαν κατὰ καλίπτον Φή-
βον εἰς ἐκκληψὴν ἐσχάτην.

Ἄρῶν ἡ . . . θακρυφῶδὸν πρὸς τὸν Δία! ὁ . . . ἀνακάλιψε
τὴν Φήβην διὰ μητροῦ ἦτα τὸν Ἀπόλλων ἐκ γ. . .

Καὶ οἱ πλκνίται σὺν τοῖς ἀστρίσι αὐτῆς ἐκτοῦ ἀρέζωντος.

Ἔως ὅτου τὸ ὑπέρτατον ὄν στίσι λύχρον τοῦ φωτός ἐν
Βηζαντίῳ τῷ φωτίζην τὸ πᾶν αἶος αἰῶνος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗΣ

Ὁ Μαργαρίτης τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐκδοθῆ εἰς τύπον
παρὰ τὸ ἰδίω τυπογραφίῳ συνάμα μετὰ τὴν Φιλοτήνην Ρομ-
φαίαν ἢ ὅποια φανερώσῃ τὴν ἀληθῆν ὁδὸν τῆς Ὁρθοδόξου
Ἀνατολῆς καὶ τὴν ματαίαν τῆς Δύσεως γεννηκὸς μετὰ δὴν
τὴν θεῖαν γρασίαν.

Καὶ ὅστις ἔσῃ Ἕλλην καὶ φιλέλλην ἐπιθημῆ
ἢ ἀγγελεῖα εὐρίσῃ παρὰ τὸ Βιβλιοπολεῖον τοῦ Κυρίου
Γκαρπολά κείμενον ἔσῃ πρὸς τὸ Δυτικὸν τῆς Θ. Κα-
πνικαρέας ὁδὸς Ἐρμού.

Τὸ ὅποῖον τιμάται ἄρχ. 3.

ΜΕΡΟΣ Α'

ΖΗΤΩ ΕΛΛΑΣ ΖΗΤΩ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ!

Πρὸς τὴν γ'. Σεπτεμβρίου.

Υδρογυὸς σφίρα τοῦ Παντός
Κραυγαζὴ νῦν διαπαντός,
Τοὺς αἰπαινοὺς Ἑλλάδα.

Μὲ ἐκθαμβὸς σὲ θεωροῦν
Καὶ βλεπουτάσε ἀποροῦν
Στὸν θρόνον ὡς ἀμνάδα.

Γυνότκωντάς σε πρὸ μητροῦ
Χαμὲ μὲ σφιν τοῦ Νακροῦ
Δάκρυα πλιμηρισμένην.

Υπάρχον νῦν παντίνατα
Κεῖς χεῖρα σου βασιτάτα
Σκήπτρα καθ' ὄπλισμένην.

Κ' εἰς τὰς ἀγγάλα σου κρατῆς
Σφίρα βελνίματα καὶ ματοῖς
Τὴν γῆν σου τὴν ἰδίαν.

Κ' ὀρμάς μὲ τοὺς θριάμβ. σου
Εἰς τόμβους καὶ εἰς κάμπουσου
Καὶ μὲ φωνήν σου θείαν.

Κραυγαζῆς εἰς στὰ τέκνα σου
Καὶ συναλλῆς μὲ νεύμα σου
Ζώντας καὶ τεθνεώτας.

Νὰ σὺ ναχθοῦν σὶν Κύκλονσου
Νὰ προτκνοῦν τὸν τότλον σου
Νὰ δράμουν ὡς τοξιώταις.

Νὰ κνηθοῦν ὡς κεραυνοὶ
Μὲ τὴν Ῥωμαίαν τους γυμνοὶ
Νὰ βίψουν τὸν ζυγόν σου.

Ὡς πάλαι τοῦ βαρβαρικοῦ
Τοιοῦτω καὶ τυραννικοῦ
Ἀπὸ τὸν ὀφθαλμόν σου.

Τὸ ὄμασσε τὸ καθαρὸν
Ἑλλάς μου καὶ τὸ Νοερὸν
Καὶ Νούσου ἢ Εὐρενῶα

Συναριθμοῦν τὰ μέλοντα
Καὶ τῶν ἔθνων τὰ λίγοντα
Κ' ὀρμάς μὲ τὴν μανίαν.

Στοὺς Τόμβους καὶ ἀνακαλλῆς
Καὶ μὲ φρικτὴν σου δηηλεῖς
Φωνὴν νὰ ἐξιπνίσουν.

Οἱ ἄνδρες σου οἱ θαυμαστοὶ
Οἱ Ἡρωαί σου οἱ πιστοὶ
Διὰ νὰ ξεκηνήτουν.

Νὰ ξεκασίτωση τὴν γῆν
Κ' εἰς στρομερὰν ὀποταγὴν
Νὰ κλήνωσι τὴν σφίρα.

Ὡς πάλλαι κατ' ἐτρόμαξαν
Τὰ ἔθνη κ' ἀναστέναξαν
Μὲ τὴν φρικτὴν τους χεῖρα.

Παύσε καὶ μὴν ἀδιμονῆς
Ἑλλάς μου μὴν παραπονής
Κ' ἐρθασαν αἱ βραχί σου.

Ἀνέωξαν οἱ Οὐρανοὶ
Κ' ἐδραμκαν τόσοι κεραυνοὶ!
Ἴδοὺ οἱ Ἡρωαί σου

Τὰ βέλοι ἐτιμάζουσι
Τοὺς κατασοὺ νὰ δράμουνε
Ἐγθροὺς τοὺς ἀντιπάλους.

Καὶ πλέων εἰς ἐλεύθερη
Ἴδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου εὐκεροὶ
Καὶ δὲν γνωρίζης ἄλλους.

Τώρα θὰ περιφέρεις
Νὰ ὑπεριφανεύθεις
Εἰς στὴν προτέραν δόξαν.

Τὸ τελεσκόπι θὰ κρατῆς
Καὶ μὲ τὴν σφίρα θὰ μετρεῖς
Τὴν γῆν σου καὶ τὰ τόξα.

Ν' ἀπλώσης τοὺς βραχίονας
 Ὡσπερ τοὺς Ἀμφικτρίονας
 Τὴν γῆν σου νὰ συναΐξῃς.
 Καὶ τοὺς υἱούς σου τοὺς πιστοὺς
 Ἐγκαρδίους σου καὶ χρηστοὺς
 Νὰ τοὺς ἐξανακραΐξῃς.
 Νὰ συμμεθεῖξουν τὰς καλὰς
 Δόξας καὶ ὕμνους σου Ἑλλάς
 Σ' τὴν γῆν τὴν πατρικὴν τους
 Νὰ ἀγκαλιάσουν τὴν σπουδὴν
 Τῆς Ἀθηνᾶς τους τὴν ὁδὴν
 Καὶ τὴν ποιητικὴν τους.
 Ὅπου ὡς ἀν' ἐξώριστοι
 Κ' ὡς ξένην γῆν ἀγνώριστοι
 Κλίνουσι τὸν αὐχένα.
 Σ' ξένους λαοὺς βαρβαρικοὺς
 Ἑλλάς μου καὶ τυραντικοὺς
 Καὶ κράζουσι πρὸς ἐσένα.
 Τώρα λοιπὸν ὅπ' ἀνθήσῃς
 Ὡς ῥόδον καὶ ἐβλάστησῃς
 Κ' ἐκαθάσῃς στὸν Θρόνον.
 Καὶ κυριεύεις εἰς τὴν γῆν
 Βασίλισσα Σοφῶν πηγῆ
 Κλέος Σεπτῶν αἰώνων.
 Ὑψώσε τὴν ῥομφαίαν σου
 Μὲ τὴν φρικτιώδη χεῖράν σου
 Συναψ' τοὺς ὀπαδοὺς Σου.
 Τώρα ὑπ' ἐπληρώθησαν
 Χρησιμοὶ καὶ τελειώθησαν
 Λαοὺς τοὺς ἐκλεκτοὺς σου.
 Εἰς αἶλας βασιλικὰς
 Ἐν τύπωσαν καθολικὰς
 Πάσας τὰς ἀρετὰς σου
 Σοφίαν καὶ ἡρωϊσμοὺς
 Τοῦ νῦν καὶ πάλαι βοϊσμοὺς
 Ὅλα τὰ θαύματά σου.

Συκρίνου ἔμως οὐδαμῶς
 Τῶν ἐσπερίων ὀφθαλμοῦς
 Ὅρᾳ ἀπὸ μακρόθεν.
 Μὲ μέγαν ἀναστεναγμὸν
 Ἥ καὶ μὲ ἄμετρον κλαυθμὸν
 Λιθοάνοντας θεόθεν.
 Ἑλλάς μου τὸ κατόρθωμα
 Καὶ θεῖόν σου ἀνόρθωμα
 Ἐξ ἀναστάσεος σου.
 Τὸ Σύνταγμα σου Ξάνομνοῦν
 Τοὺς ἡρώας σου προσκυνοῦν
 Καὶ τὸν χρυσοῦν αἰῶν σου.
 Ἐγκωμιάζουσι λαμπρῶς
 Τῶν ἀθλοπόρων ὁ χορὸς
 Καὶ τῶν μουσῶν ὁ ὕμνος.
 Αἱ Σάλπιγγες τῶν προφητῶν
 Σοφῶν ῥητόρων ποιητῶν
 Καὶ συγγραφῶν ὁ δῆμος.
 Νὰ περιγράψωρ ἔντελῶς
 Τὰ πάντα καὶ ἐπιμελῶς,
 Πάσης Ἱστορίας.
 Τῆς θείας σου καὶ μυστικῆς
 Συναΐψεως τῆς Θεϊκῆς
 Στὰ... τῆς ραδιουργίας.
 Τοὺς θεοὺς σου ὀργανισμοὺς
 Τῶν τέχνων σου ἡρωϊσμοὺς
 Καὶ τῆς συνωμοσίας.
 Τὸ ἐντελὲς τοῦ πράγματος
 Ὑπερροῦς τοῦ θαύματος
 Στὰ... τῆς ἐλευθερίας.
 Εἰν' οὐδαμῶς ἀδύνατον
 Νὰ συγγραφῇ σαρξιστικῶς
 Ἀπὸ τοῦ συγγραφέως.
 Ἀλλὰ Ἀγγέλων Καλέμος
 Καὶ μέλαν θεῖος στίλβημα
 Μὲ χεῖρας ὑπερθεϊκῆς.

Νά περιγράψουν Ολικώς
Τὰ Σύμβολα καθολικῶς
Τῆς ἀνεξαρτησίας.

Κ' ἐλευθερίας ὕμνησας
Συντάγματος τῆς νίκης σπῆς
Τῆς παλιγενεσίας

Τὸ ὄργανον τοῦ πνεύματος
Κυματίζε με νεύματος
Στὰ πάντα ἀσπῶτως.

Κ' ἔδωσαν τέλος Θιτικόν
Στὸ ἔθνος καὶ ἁρμονητικόν
Ἑλλάς μου κ' εἰς τὸ κράτος.

Ἀνέωξε τοὺς ὀφθαλμοὺς
Νά θεωρῆς εἰς εἰ βαθυοὺς
Σ' ἔχουσι τὰ κράτη.

Ὅλοι μὲ τρόμον σὲ θεωροῦν
Στὰ μέγιστα σου ἀποροῦν
Θεὰ κραταιοτάτη.

Υψῶσον Ἑλλάς τὰς χεῖρας δόξα δόξαν τῷ Θεῷ.
Τῷ ποιήσαντι μεγάλα τέρατα ἐν τῷ λαῷ.
Καὶ τοῦ νῦν αἱ Βασιλεῖαι κραταιαὶ πάσης τῆς σφαιρας.
Ἀνομοῦν καὶ μεγαλύνουσι τὰς φρενοβολαῖς σου ἡμέρας.
Καὶ μὲ τρόμον εἰκονίζουσι καὶ τὸ μέλλον προροῦν.
Τοὺς σκοποὺς σου ἀριθμοῦσι καὶ λόβον σὲ θεωροῦν.
Τὴν ἀνάστασίν σου ἡ σφαῖρα θεωρεῖ με σκιρισμόν.
Καὶ οἱ οὐρανοὶ σαλπίζουσι με τὸν θῆλον ὀρισμόν.
Καὶ κηρύττουσι ἀγὰ φῶτα εἰς τὰ γένη τῶν βροτῶν
Καὶ τοὺς πάλαι ἐξυπνήσαν ἡρώδης σου ἐκ τῶν θνητῶν
Καὶ ἰδοὺ ἐστῶτες μέσση εἰς τὰ πόσ τοῦ Ἀριστοπάρχου
Καὶ τὰ σύμβολα προσφέρουσι ἐμπρόσθεν εἰς τοὺς συμμάχους.

Νά ὁ Σῶλων Πελοπίδας
Ἀριστείδης Λεωνίδας
Ὅλοι ἐστῶτ' ὡς ἀδελφοί.

Εἰς τὸ κέντρον τῆς Ἀθήνας
Ἀττικῆς ἢ Κεκεροπίνης
Εἰς τὴν γῆν τὴν πατρικὴν

Νά ὁ Λυκοβργὸς Ἡρακλῆος
ὉΘησεὺς Θεμιστοκλέας
Ὅλοι ἐστῶτ' ὡς ἀδελφοί.

Ἐμπροσθεν ὡς ἀλλοσφόροι
Νικηταὶ τροπαιοφόροι
Εἰς Ἀθήνας κερυφοί

Νά Ὀδυσσεὺς καὶ Μιλτιάδης
Ἀχιλλεὺς Ἀλκιβιάδης
Ὅλοι ἐστῶτ' ὡς ἀδελφοί.

Καὶ τὰ στήθια τοὺς στήθων
Εἰς τὰς χεῖρας κ' ὄλοι χαίρουσι
Γενεὰ Ἑλληνική.

Νά ὁ Πλάτων καὶ Σωκράτης
Γαλλῆνος καὶ Ἱπποκράτης
Μακαρόνιος ὁ μονάρχης
Νά ἰδοὺ κ' ὁ Ξενοφῶν.

Διογένης Δημοσθένης
Ὀμηροὶ Ἀριστοτέλης
Πλάτων καὶ Πραξιτέλης
Καθεὶς ἡρώς καὶ Σόφοι.

Ἀρχιμείδης ἀργυρέκτων Θεοκυβίδης συγγραφεὺς
Καὶ Πρόδοτος ὁ μέγας ὁ εἰς Ἀλλικαρνασσέως.
Βιτσαρῆς καὶ Καραϊσκάκης Μιαούλης καὶ Τουρπάλης
Ἰδοὺ πάντες μὴ φενοῦσθε εἰς τὰ τόμνη ἢ Ἑλλάς
Τὰ ἔσθια τῶν πρὶν σου αἰῶνων συναρμύσθησαν στὴν γῆ
Καὶ εἰς τοῦ Ἀριστοπάρχου ἀνταρτή ἢ πηγή!
Τῆς Σοφίης καὶ ἀνδρίας καθαρῆς ἡλικιωτικῆς
Πλημμυρᾶ καθεὶς ἡμέραν εἰς τὴν γῆν τὴν Πατρικὴν.
Ἰδοὺ πάντες οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα ἐλαίων
Πλέον εἶν συνοδοιπόροι εἰς τὸν Πάροσον σου αἰών.
Ἰδοὺ ἄλλος κυβερνήτης ὁ Ἀνδρίας Μεταξῆς
Ἀρχηγὸς τὰ τῶν πραγμάτων ἔθνους καὶ ὑπουργικῆς
Ἰὺ ὡς ἄλλας Ἰνδιάντης
Ἦν ὁ ἐνδοξὸς ΚΑΛΛΙΕΡΤΗΣ
Πρόεδρος τῶν θεῶν ἔργων
Ἰὺ ὡς ἄλλας Ἰνδιάντης
Ὁ Ἀνδρίας Μακρυγιάννης
Γίγανται κατὰ τυράντους
Στὴν οὐρανὴν ἐπιβροῦν.

Κ' Ὁ Σπαρτιάτης καὶ Ζωγράφος Μήλιος καὶ Νουτάρης,
ὄλοι εἰς Γενναῖοι ἀνδρες πάσης τῆς γῆρας

SISMANOGLIO

Θαυμαστοὶ τροπαιοφόροι
 Ἡρώες μου Στεφηφόροι,
 Ἀρχηγοὶ καὶ στρατιῶται

Νησιῶται Ἡπειρώται
 Σπαρτιᾶται καὶ Δελφοὶ
 Εὐγε τ' ὄλοι ἀδελφαί.

Τὰ ὄνοματά τῶν πάντων δὲν ἔχω πρὸ ὀφθαλμοῦ
 Διὰ τὰ καταγράψω κάθε ἓν κατὰ βαθμοῦ,
 Ὅλ' ἡ σφαῖρα τὰ γινώσκει τῶν γενναίων ἀρχηγῶν
 Τῶν ἡρώων τροπαιούχων ἔργα τὰ τῶν ὀδηγῶν,
 Ὅλα τὰ συμβεβηκότα τοῦ Συντάγματός μας φῶτα
 Γενναίαι καὶ Πατριαι,

Ταῦτα πάντα θεωροῦσι πάντες μὲ προορισμὸν
 Καὶ τὸ μέλλον ἐκφρανοῦσι μὲ τὸν θεῖον φωτισμὸν.
 Σὺ ἀρχὴ καὶ σὺ τὸ τέλος θέλει εἶσθαι ὦ Ἑλλάς!
 Τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας ἡ τροχὸς εἰς τὰς αὐλάς.
 Σὺ τὸ ὄργανον τῆς σφαίρας ἔγεινες ἐξ Οὐρανοῦ,
 Καὶ τὴν λάμψιν θέλεις χύσει εἰς τὸ πνεῦμα καθενοῦ.
 Ἐσὺ μέλλεις νὰ ἐξυπνήσης καθενοῦ, ὅπου ὕπνει.
 Καὶ τὸν πλάστην ὀρθοδόξως, ὡς περ πρώην νὰ ὑμνή.

Πρόδρομος τῆς Βασιλείσσης,
 Κωνσταντίνου πολιτείας.

Καὶ μὲ θείας βοηθείας,

ὦ Ἑλλάς! τὰ θριαμβῆς.

Ἡ Ἀνατολὴ θὰ λάμψῃ διὰ μέσου τῆς Ἑλλάς!
 Κ' ἡ Εὐρώπη θέλ' ἀνάψῃ ἐκρηκτῶν μεταβολῆς.
 Ὅτε κύριος δεσπόζει μετὰ τὴν ὀρθοδοξίαν,
 Καὶ καθοπλισμένην ἔχει τὴν Ἑλλάδα του τὴν θεϊαν.
 Κ' εἴθεσε τὸν τροπαιοῦχον Ἀνακτα (α) νὰ τὴν φυλάττῃ,
 Ἐκ τὰ βέλη τοῦ Βελίκου διωρυφόρου εἰς τὰ κράτη.
 Τώρα ἤγγυκεν ἡ ὥρα ὅπου θεὸς νὰ δοξασθῇ,
 Ἡ Ἑλλάς! κίβλη ἡ σφαῖρα, ὡς περ πρώην νὰ ἐνωθῇ.

(α) Τὸν αυτοκράτορα τῆς Ρωσίας.

Νὰ δοξάσῃ ἐν τριάδι εἰς μονάδα τὸν Θεόν,
 Καὶ μονάδα ἐν τριάδι ὁ λαὸς εἰς τῶν αἰῶν,
 Μία πίστις ἓνας θρόνος εἰς τὴν γῆν διὰ παντός.
 Ζήτω καὶ ὁ Βασιλεὺς μας (β) εἰς τὸ κέντρον τοῦ πατρός,
 Ζήτω ὦ Συνταγματάρχαι Συνταγματικὸς λαός.
 Ζήτω καὶ ὁ Βασιλεὺς μας τῆς Ἑλλάδος φωταυγός,
 Ὁ Χριστὸς ἅς προμθηύσῃ σ' ὄλοι τὸν ὀργανισμὸν.
 Καὶ τὴν σφαῖραν νὰ λαμπρύνῃ κατὰ τὸν προορισμὸν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ.

SISMANOGLIO
 ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΟ

(β) Τὸν χρηματωλάτην τῆς ἐ. Κωνσταντινουπόλεως.

ΤΑ ΜΕΛΟΝΤΑ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝ ΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΜΕΡΟΣ Β!

Θυγάτηρ Βαβυλωνος ή ταλαίπωπος Μακάριος ώς ανταποδώσει τή ανταποδομάσου ή ανταπέδωκας ήμιν. Μακάριος! ώς κρατήσει και εδαφισί τή Νικηιάσου πρός τήν Πέτρον. Ψαλ. ρλς!

ΕΚ ΤΩΝ ΧΡΗΣΜΩΝ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ!

Ο Μονοσίλαβο ε γρυσουε αριθμός τόν έρον διαλύει ορθήσεται ειρήνη επί γης ακολουθει ή φθορή τών εκ της άγαρ έπειτα θριαμβεύη ή απεστολική εκκλησία (δηλαδή της Ελλάδος.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ!

Ηκουον μιās λαμπράς φωνής εξερχομένης από τών βουνών πρός τās Δουναδικās όχθας ούτω λεγούτης, έν πέντε και πενήκοντα εστιν επηκυλισμένον τό τέλος τών θλίψεων ίσως εδω χρητημολογή τό τέλος εις τή 1855,

Και πάλιν ή τριετής δυστυχία προσφέρη γαλήνην και ευφ' υμάς τών προ απελθουσών θλίψεων τήν καταπαυσιν ίσως χρητημολογή τās τρεις δεκαδας από τό 21 έτος! εκ της αρχής της ανεξαρτησίας μέχρι τό 51 θέλει καταπαύσει.

Διότι λέγει υιέ ανθρώπου ένωση τόν πενηκοντόν πρώτον του τριακοστού τετάρτου και θλίψεις τόν αριθμόν τελειον ωστε λοιπόν 51. με 54 γίνονται 85 ωστε εις τή 1850 και ούτως έννοείται ή γνώσις του Α'. Κεφαλ. λέγωντος.

Έστε ο λαός υποτασόμενος τοις ασεβήσιν άγαρινοίς έως του διωρισμένου καιρου και διαμένει αιγμαλωτος υπό τόν ηγόν έως τετάρτης ολοπληρούς σχεδόν εκατοντάδος.—

— Ως ή ολοπλήρωσις θέλει εισθαι τή 1853. διότι τή 1453 εγμάλωτισθη ή Κωνσταντινούπολις.

Και Ιδού ο του ανθρώπου υιός ωςπερ εκ βαθείου ύπνου ε έγειρόμενος δίδει πρός Ούρανόν τās ευχαριστίας και ιδού ε θεωρώ αυτόν επ' ύπνου λευκού καθήμενον και ξίφος ήκοε νιμένον έν τή χειρί κατ' έχοντα διατεταγμένον καλώς ε προπορεύεσθαι επί πλείστων γενεών.

Και εστίν Κεφαλ. Η! Ηκουσα φωνής έρχομένης ά-

(13)

πό της άρκτου λεγούτης ούτω Ρωσσία!! Ξύπνητον γου έν εκ του ύπνου πρός σε ο λόγος του Κυρίου (διορίζεται) και έν τω πρωί του Ηλίου εμπλησθήτετα ελάσι καθαρού ή λαμπάσου και πριν ο ήλιος έν τω ανατολικώ έωδίσω φωνή σύ μέν ένοανης έσου ώρείλει! Ιδού τή άριστοπολεμικά σου όργανα πληροσθαι τόν αιθέρα μελωδίας οι πολεμισται και φωνές σου ψάλλωσι σχεδόν τή νηκητήρια προσκαλόντα σε όναμερρώσε τήν πλακούν εξαλρίτου Αμιαν του σόν τή του Χριστου ειλικρινή σφραγίδι ως μιά τών ήμερών σου έρύσασίω σε από του σκότους της ειδωλολατρείας. Δράξον τή όπλα ταχίως ε αδελφή μου! Ηορεύθηται συνηγόρησον τήν εξ' αυτού αιώνιον αλήθειαν εις σε σε γάρ έτηρείτο τό σημείον τσαούτης φωταυγούς δόξης!

Δηλαδή σε προσκαλή ω Ρωσσία! να αναμωρρώσε εις τήν προίεραν δόξαν τήν παλακήν τήν πόρνην και πεπλάμενην Κωνσταντινούπολι ή όποία μιά τών ήμερών σε ελευθέρωσιν από το σκότος της ειδωλολατρείας άδραξε τή όπλα ταχίως πορεύσου διότι δια έσε, έφυλάτιστο τό τημείον τσαούτης φωταυγούς δόξης!

ΑΒΙΑ!

Θεός εκδικήσεων Κυρίας Θεός εκδικήσιων επαθήσιόσασα ύφώθητι ο Κρίων τήν γην απόδος ανταπόδοσιν τοις υπερηφάνοις. Ψαλ. υι γ. άρ' έτέρου φωνής έρχομένης από της άρκτου λεγούτης ούτω Ρωσσία ξηπίσου γου έν εκ του ύπνου πρός σε ο λόγος του Κυρίου αγαθ: Κεφαλ. Η!

Δαύμα παραδοξον! Θάυμα υπερρούς! ο Δαβίδ εκ της Παλαιστίνης κυρότη με τήν σαλπικα του Ουρανίου σωνης δι ο τριετικόστατος Θεός της εκδικήσιως επκρασίαθη ύφωτε τή δικαιοσύνην του δια να κρίνη τήν γην και να αποδώσιν τήν ανταπόδοσιν εις τούς υπερηφάνους και άπιστους Άγαρινοός!

Ο αγαθάγγελος έν μέρει Σικελίας Σαλπίζει με τήν Πόρνην του όπτασιού χρησμού του λέγων ήκουσα φωνής έρχομένης από της άρκτου εξυπνόντας από τόν βιβών ύπνον της ήσυχίας τήν Ρωσσία.

Τι είναι αυτό τό παραδοξον!! εκ της Παλαιστίνης κυρόττειται ή εκδικήσις του Θεου και ή ανταπόδοσις τών υπερηφάνων και εις τήν άρκτώα Βασιλείαν σωνήν Ρωσσία! Ξυπνισον και δραξον τή όπλα ταχίως!!!

Αλλά εθ' θαύμα Βεβκιά! δι ή εκδικήσις του Θεου πρός

τούς ὑπερηφάνους ἀπίστους θέλει γείνη ἀπὸ τὰ ἀνίκητα ἔκλα-
τῆς Ῥωσσίας κατατρέχονται ἵνα ἐλευθερώσωσι τὴν πεπλα-
νεμένην καὶ ὑπόδουλωμένην ἐκ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῆς τὴν
πρῶην ὑπέρλαμπρον Κωνσταντίνου (καὶ νῦν Βαβυλόνιον) πό-
λιν ἐκ χειρὸς τῶν Σαρακινῶν ἢ ὁποῖα μολίνεται πόσις ἐτη
καὶ καταθλίβεται εἰς τὰ σπλάγχνα αὐτῆς ἢ ὁποῖα δὲν παύει
τούς θρήνους ἀκαταπαύστως λέγουσα μὲ τὸν Δαβίδ. Ψαλ-
μός ὁ αὐτὸς ἕως πότε ἀμαρτωλοὶ Κύριε; ἕως πότε ἀμαρ-
τωλοὶ καυχῶνται.

Δηλαδή ἕως πότε θέλη μὲ τυρανοῦν οἱ ἀνομοὶ ἀπειθεῖς
καὶ ἀπίστοι Κύριε; ἕως πότε νὰ καυχῶνται εἰς τὰς βα-
σάνους μου οἱ ἀχόρταγοι Ἀγαρινί;

Φθίγγονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν λαλήσουσιν πάντες
οἱ ἐργαζόμενοι πῆν ἀνομίαν.

Φανερώνοντας ἡμέραν καθημέραν εἰς κάθε περίστασιν
λαλοῦντες ἀδικίαν ἐναντίον μου ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀκα-
ταπαύστως ἐργάζονται τὴν ἀνομίαν δὲν παύουν κατ' ἐμοῦ
τὰς πεδύσεις.

Τὸν λαόν σου Κύριε ἐταπείνωσαν καὶ τὴν κληρονομίαν
σου ἐκάκωσαν γῆραν καὶ ὄφρα ἀπέκτειναν καὶ προσύλη-
τον ἐρόνευσαν.

(Δικαία ἢ κρίσις τοῦ Θεοῦ ταῦτα πάντα γὰρ ἐστὶ τῶν ἀ-
μαρτιῶν μου) ἀλλ' εὐσπλαγνε Κύριε μὴ ἐγκταλίπῃς με ἕ-
ως τέλους διότι εἶπον.

Οὐκ ὄψετε Κύριος οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.

Μεγάλως ἐζάλισθη καὶ ζαλιζέται ἡ ταλαινα Κωνσταν-
τινούπολις ὅταν ἤκουσε καὶ ἀκούῃ εἰς τὴν καρδίαν τὴν με-
γάλην καταφρόνησιν ἀπὸ τῶν ἀπίστων λέγοντες ἀκατα-
παύστως δὲν θεωρεῖ ὁ Κύριος οὐδὲ θέλει νὰ γνωρίζῃ ὁ Θεὸς
τοῦ Ἰακώβ.

Σύνεται δι' ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ καὶ μωροὶ ποτὲ φρονίσαι.

Γίνεται συντοί ὡ ἄφρονες ἐσεῖς οἱ ὁποῖοι ἐναν κайρὸν
ἐμορᾶνθητε καὶ ἐμακρίνατε ἀπὸ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐ-
πιστρέψατε λόγοι τῆς ἀραβίας κατατρέγοντες μὲ μεγάλην
ἐπαρσιν καὶ γαστριμωγίαν τὰ σπλάγχνα τῶν δικαίων. Λά-
βετε φρόνησιν καὶ κατανοήσατε ἄφρονες καὶ μὴ διαλογίζε-
σθε εἰς τὰς μισαῖς καρδίας σας, ὅτι ὁ Κύριος οὐκ ὄψεται
οὐδὲ συνήσει. ἄχ δὲν ἀκούετε ἄθλιοι τὸν Δαβίδ ὁποῦ σας ὁ-
μιλεῖ μὲ ὀνειδισμὸν λέγων. Ὁ ρυτεύσας τὸ σῶς οὐχὶ ἀκού-
ει ἢ ὁ πλάτης τὸν ὀφθαλμὸν οὐχὶ κατανοεῖ;

Δυλοῦσι ἐκεῖνος, ὅστις ἐπτερεύσε καὶ ἐρύτευσε τὴν ἀ-

κοὴν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ κάθε σκοτεινὸν λογισμὸν τῆς καρ-
δίας του γνωρίζει; Δὲν ἀκούει τούς θρήνους τῆς τραυματι-
ζομένης. ἄχ Βασιλεῖς ὑπὸ τῆς βαρβαρικῆς τυρανίδος;
Ἐκεῖνος ὅστις ἐπλάσε τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα θε-
ωρῇ τὰ ποιήματά του διὰ νὰ δοξάζῃ εἰς τὰ μέγιστα τὸν
πλάστην του; καὶ εἰς κάθε του χρεῖαν νὰ τὸν ὑψώῃ ἐν τῷ
Οὐρανῷ κράζων τὴν ἐξ ὕψους βοήθειαν λέγει ὅτι δὲν θέλει
κατανοῆσαι τὰς ἀδικίας τοῦ λαοῦ του; Ἐκεῖνος ὁποῦ πε-
δεύῃ τὰ ἔθνη πρὸς τὴν σωτηρίαν τους καὶ διδάσκει τὸν ἄν-
θρωπον κάθε γνώσιν καὶ σοφίαν, θέλεις νὰ μὴν ἐκδικήσῃ
τὸν ἐλεγχον τοῦ χροστιανοῦ;

Ἄχ μωρία! ἄχ πλάνοι! ἄχ βάρβαροι θέλει πέσουν ὁ-
λα τὰ κεραυνοβόλα βέλη τοῦ οὐρανοῦ κατεπάνωσας εἰς ἐκδι-
κῆσιν τοῦ αἵματος τοῦ Δικαίου! Οὐαί! οὐαί! Ὅταν ἔλθῃ
ἡ ὥρα τῆς τελείας ἐκδικήσεως ἢ ὁποῖα ἐγγὺς ἡμῶν ἐστὶ. Τό-
τε θέλει κυνήσουν ὅλοι οἱ ποταμοὶ κατ' ἐπάνωσας ὄρμισ-
μένοι μὲ τόσους καταράκτας, αἰ Δουναβικαὶ ὄχθαι κυνω-
κοκυγοῦν τὸν ἀρηνισμόν τῶν ἀπίστων ἡμέραν παρ' ἡμέραν
αἱ Ῥωμαφαὶ τῆς σραγῆς σας ἠκωνίζονται μὲ μεγάλην τα-
χύτητα τὰ πύρινα βελη ἐτειμαζονται! Ὁ εὐξυνος πόντος!
Ὁ θρακίος πορθμός θέλει γίνῃ ὁδὸς τῆς ἐσχάτης ἀπωλείας
σας, τὸ ὕδωρ τῆς μαύρης φαλάσσης θέλει πῖσει ἐπάνωσας
εἰς αἷμα νὰ σας καταπνίξῃ, καὶ θέλει καταμαυρίσει τὰς
σκυβεινὰς καρδίας σας καὶ τότε θέλει πληρωθῇ εἰς ἐσᾶς κά-
θε πληγὴ θεολογικὴ καὶ κάθε ἀλλοίμονον! διότι ὁ Θεὸς ὡς
καρδιωγνώστης ὁ προγνωσκῶν τὰ πάντα πρὸ τοῦ γενέσθαι
καὶ ὁ πωρᾶνῃ λαὸν δὲν βούλεσθαι ἀπολίσει γινώσκει τὰς μι-
σαῖς καὶ ῥεμπωμένας (πρὸς τοὺς χριστιανοὺς) πράξεις σας
διότι λέγει.

Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ
εἰσὶ μάταιοι.

Καὶ βέβαια μάταια κοπιᾶζεται διότι οἱ νῦν ὑπόδουλοὶ
σας ἐκ τῶν ἀμαρτιῶν χριστιανοὶ ἔχουν πρὸ ὀφθαλμοῦ τῆ,
ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος οὕτως σωθήσεται. Καὶ διὰ τοῦτο ὡς
λοιθοὶ ἀκρογωνιαῖοι ὄντες εἰς τὴν πίστιν ὑπομένοντες καρτερι-
κῶς τὰς δοκίμας θέλει λάβωσιν τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀπὸ τὸν
ὑψιστον πατέρα μας (κατὰ χάριν) Θεόν καὶ θέλει τοὺς ἠξιώσει
εἰς τὴν προτέραν δόξαν τῆς ἰουδαίας καὶ τῆς Βασιλείας νὰ
εὐφρανῶνται τοὺς καρπούς τῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ τοὺς δω-
θῇ ἡ οὐράνιος Κιολασσία καὶ πρώτην ὑπέρλαμπρον ἰσχύος
καὶ ἐκτίωσας κατατρέχοντάς σας ὡς σκύλους καὶ κτυπῶν-

τας σας με την Ουράνιον βρύδον του Σωτήρος μας, και ως πράξη θυσιάζετατα να σας σέρνουν και καταπατούν και ως του δλοκλήρου αφανισμού σας δὲν θέλει πύσει κυνωκραυγῶν ἐν ἐθέρας τὸ ἀπόδοτε ὡς ἀνταπέδωκαν ἀλλὰ ἕνα πληρωθῆ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν καὶ ἡ δικαία ἀπόφασίς μου! Φεῦ! βδελύγμα Μωκαίθαικὸν θηρίον ἐπιτακέραιον δεκάκερον πορεύου εἰς ἀπώκειαν!!!

Μακάριος ἄνθρωπος ὢν ἂν παιδεύσης Κύριε καὶ ἐκ τοῦ Νόμου σου διδάξῃ· αὐτὸν τὸ Ἅγιο Πνεῦμα αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν παιδείας ἕως οὗ ὀργῆ τῶ ἀρματωλῶ βέβρος!

Καὶ βέβαια καλότιχος καὶ Μακαριώτατος ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἐπεδύθη τωμάτικα εἰς τὴν γῆν καὶ μὲ ἄκραν ὑπομονὴν ἐδέχθη τὰ παιδεύσεις ἐκ χειρὸς Κυρίου ὡς εἶρον πολύτιμον διότι ἡ τοιοῦτος ἐκλεξε τὴν ἀγαθὴν μερίδα διότι ὁ Θεὸς δοξάζῃ καὶ βραβεύῃ μέγας τοὺς τοιοῦτους καὶ μὲ τὰ τὴν παιδεύσειν τοὺς ἀγίους ὡς θαῦμα τῶν ὠρώτων καὶ ἐκπλήξῃ διότι τὸν παιδεύῃ διὰ τὴν διδάξῃ τοὺς θεῖους του καὶ Ἰερὰς Νόμους ἵνα τὸν φέρῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἀπαργουτῶν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον καὶ τὴν ταπυνώση καὶ ἡμερώτη ἀπ' ἐκείνην τὴν ἀγρίαίαν παραβασίαν τῆς ὁδοποιίας τῶν ἀμαρτιῶν. Ἀπὸ τὰς διατριβῶν τῶν πονηρῶν ὁδῶν καὶ διεστραμμένων διαβολῶν καὶ πηράτων αἱ ὁποῖαι ἐπανέρχονται ὡς κυρίως ὁ Θεὸς Ἀπόστολος νὰ προβλέπεται ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, διὲ αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσὶν καὶ νὰ ὑπομῆναιτε ἕως νὰ ἔλθῃ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς ἀπίστους ἐχθροὺς σας νὰ τοὺς βίβῃ εἰς τὴν ἀπόλειαν αἰώνιος ἐν τῷ Ταρτάρῳ τοῦ Πυρός!

Ὅτι οὐκ ἀφήσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐν καταλήψῃ ἕως οὗ Δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν καὶ ἐρχόμενοι αὐτῆς πάντας οἱ ἐχθροὶ τῆς Καρδίας.

Διότι δὲν θέλῃ ἀφήσῃ ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς τὸν λαὸν του τὸν ὁποῖον ἐξηγώρησε μὲ τὴν τιμὴν τοῦ πολιτίμου αἵματος του!!! οὐδὲ τὴν κληρονομίαν τὴν ὁποίαν του ἔδωκεν ὁ Πατὴρ νὰ κληρονομήσῃ θέλει ἀφήσῃ εἰς ἀλοτρίους ἐχθροὺς κατὰ τὸν ὅρον τὴν διότι ὁ Πατὴρ ἐτίμησε τὸν υἱὸν καὶ ὅλα τὰ ἔδωκεν εἰς χεῖρας του.

Ὁ Ἰησοῦς μας λοιπὸν ἀγαπᾷ τὴν κληρονομίαν του ὡς λατρικὴν περιουσίαν καὶ δὲν θέλει μᾶς ἀφήσῃ ἕως τέλους καὶ πάλι εἰς τὸ Βαβυλωνίον καὶ Μωκαίθαικὸν θηρίον,

μηγάνιτο! ἀλλ' ἕως οὗ ἡ Δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν δηλαδὴ ἡ δικαία ἀπόφασίς του καὶ ἡ κρίσις του μὲ τὴν ὁποίαν θέλει κρίνει κατὰ τὰ ἔργατους τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἀσπύκτους τυράννους μας Σαρακίνοὺς καὶ τοιοῦτω τρόπῳ θέλει συνάψῃ τοὺς πεπαιδευμένους λαοὺς του τοὺς ὁποῖους εἶχεν ἀποξενώσῃ διὰ τῶν ἀμαρτιῶν μας οἱ ὁποῖοι ἔχουν καρδίαν εὐθείαν ἀγαθὴν καὶ ἐνάρετον πολητίαν.

Γινώσκουσα ἡ βακρυφόρουσα καὶ ἡ μηθαιῆς πόλις (Βασίλειον τῶν πόλειων!) τὴν ἐλπίδα τῆς θαίας προνίας εὐσπλαγγχίας καὶ Δικαιοσύνης, ὅτι δὲν θέλει τὴν ἐγκρατῆ ἡφῆ ὁ Κύριος ἔλεγε καὶ λέγει ἐν ἑαυτῷ διὰ στόματος Δαβὶδ (ψαλμὸς ὁ αὐτός).

Τίς ἀναστιστέ μοι ἐπὶ πονηρευόμενοι; ἢ τίς συμπαρασισατέμοι ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν; θαυμάζων ἄρα (ἔλεγε καὶ λέγει) τίς θέλει ἀναστῆ καὶ ἀσκηθῆ ἐναντίον εἰς τοὺς πονηροὺς καὶ διεστραμμένους ἐχθροὺς μου; νὰ ἀντιπολεμήσῃ καὶ καταδαμάτῃ αὐτούς; ἢ ποῖος θέλει παρυσιασθῆ καὶ σταθῆ ὑπέρμαχος ἐναντίον εἰς ἐκείνους τοὺς ὁποῖους ἐργάζονται καθ' ἡμερῶν ἀνομα καὶ ἐσχροὰ πράγματα ἐναντίον μου; μὲ τὰς ἀνώμους κρίσεις καὶ μεμολησμένας χεῖρας καταπατῶν σας τὰ δίκαιά μου; καὶ τὴν τιμὴν μου.

Θαυμάζῃς ἄρα καὶ ἀπορῆς ὦ πόλις! Κωνσταντινούπολις! (ἐν μίαν ἡμέραν ἐδαιμονούσας μὲ θαυμασμὸν καὶ φρίκην ὡς θαῦμα τοῦ παντός καὶ μίαν ὥραν ἀρκαίσεως καὶ εμμεν ὡς ὄναρ! πάλιν θέλει ἔλθῃ ἄνω καὶ ὑπερῶν τῆς προτέρας σου δόξης, καὶ νὰ θαυμάζῃται πάντα ἡγῆ ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς σου βασιλεύει μετὰ τοῦ καὶ ἀγαπᾷ τὰς πύλας σου ὑπὲρ πάντα τὰ σκονώτατα Ἰακώβ. Δεδοξαμένα ἐλαλήθη περισσὴ ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ!!!)

Τίς ὁ ἀνιστάμενος τῆς ἐκδικιστικῆς σου ἐπὶ τοὺς πονηροὺς καὶ ἀνώμους ἐχθροὺς σου; τίς ὁ ἀνιστάμενος; ἐρωτᾷς; ἐγὼ νὰ σὲ εἰπῶ (ὦ Βασίλισσα τῶν πόλειων!!) Ὁ ἀνιστάμενος ἐπὶ πονηρευόμενοι καὶ ἀνόμοις ἐχθροῖς σου εἶν ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας! ὁ ὁποῖος παρὰ Θεοῦ ἐκκληθεῖς Νικητῆς καὶ τροπαιοῦχος πασῶν τῶν ἀγαθῶν πραγμάτων αὐτῶν ἐκλεξεν ὁ Θεὸς ὡς ἄλλον Μωῦσῆα ὁ ἐλευθερώσας, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς ἐγύπτου καὶ κατ' ἐπέρας τὸν Φαραὼ εἰς τὰ ἐρυθρὰ ὕδατα οὕτω καὶ νῦν ὡς νέον Μωῦσῆα ἐκλέξεν ὁ Θεὸς τὸν τροπαιοῦχαν ἀνακτῆ Νικόλαον! ἢ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν νέον Ἰσραὴλ ἀδελφοὶ τοῦ χριστιανῶν ἐκ τούτων

ον Φαρκῶ Μωάμεθ, καὶ νὰ τὸν καταπνίξῃ εἰς στὰ Δου-
ναδικὰ καὶ εὐξινωποντιαῖα ὕδατα καὶ νὰ τοῦ καταπυρρί-
ψῃ τὴν Δρακοντιαίαν ἑπτακέφαλον καὶ δεκάκερον Κεφαλὴν
τοῦ ὅτι αὐτὸς μόνος ἔλαβε τὴν δύναμιν καὶ ἐξουσίαν παρα-
θεοῦ ὡς δεδῆλωται ὑπὸ παντῶν χρισμῶν διότι ἔχει τὴν
ὕψιθεσίαν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως! αὐτὸς ἐστὶν ὁ φωστὴρ ὁ
αὐγαρινὸς ἐν μέσῳ τῆς σκοτίας καὶ ἀγνίας ἐν μέσῳ τοῦ
δριζοντος, δι' οὗ θέλει ἔλθῃ ἡ τηλαυγεστάτη ἡμέρα τῆς παλη-
γενεσίας τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τῶν αἵρεστικῶν καὶ ἀμαρτιῶν καὶ
τῆς βασιλεύσεως ἡ Οὐράνιας θρησκείας τῆς ὀρθοδόξιας βασιλεύοντος
τοῦ νεοφρανοῦ καὶ μελλόν Βασιλέως! ὁπαρὰ πωλῶν καὶ
μηδενὸς ὀρώμενος ὁπαρὰ Θεοῦ περηλαγμένος ὑπὸ τὴν σκέ-
πην τῶν πτερύγων του ἵνα ἀπὸ ἄκρον ἕως ἄκρον τῆς γῆς
δοξαζῆται τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ καὶ Θεοῦ
ἡμῶν καὶ εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ θεῖου του εὐαγγελίου ὁ λέγων
θέλει Κυριχθῆ ἐν πᾶσι τῇ γῆ καὶ πάλιν ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλα
πρώδικα ἃ οὐκ' ἐστὶν ἐκ τῆς αὐτῆς ταύτης κἀκεῖνα μὲ δι-
αγαγῆν καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσωσι καὶ γεννήσεται μία
πίμνη εἰς ποιμῆν ἠθλαδὴ τὰ ἄλλα πρώδικα ἐστὶν οἱ ἀπι-
στοὶ ὅσοι δὲν ἐγνώρισαν τὸν Σωτῆρα οἵτινες θέλει ἔλθου
καὶ αὐτοὶ εἰς στήν πῆστην καὶ τότε θέλει γίνῃ μία πῆστης
ἡ ἀποστολικὴ καὶ Σινωδικὴ ἡ ὀρθόδοξος καὶ ἕνας ππῆτην ὁ
Σωτῆρας μας Ἰησοῦς Χριστὸς τὸ φῶς τῶν ποιστῶν καὶ
τὸ πῦρ τῶν ἀπίστων!

Εἰμὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι παρὰ βραχὺ παρβόκησε τῷ
ἄθῳ ἡ ψυχὴ μου ἡ ἔλεγον σετάλευται ὁ πόδις μου τὸ ἔλεός
σου Κύριε βοήθημοι.

Ὅλλα ταῦτα ἐστὶν ἔργα τῆς παντοδυναμίας τοῦ Ἰψήτου
διότι ὡς εὐσπλαχνος καὶ πολυέλεος θέλει μὲ βοηθήσῃ
τὸ συντομότερον καὶ δὲν θέλει ἀρήσῃ πλέον τὴν ψυχὴν μου
νὰ κατῆ εἰς τὸν ἄθῳ διὰ νὰ μολῆνεται μὲ τὰς ἀνωσίους
ψυχὰς τῶν ἀπίστων ἀλλὰ θέλει μὲ ἐλευθερώσῃ διότι δὲν
ἐπαυσα ἡ μέρας καὶ νυκτὸς προσευχομένη τὸ ἔλεός σου
Κύριε βοήθημοι, καὶ μάλιστα ἐδιπλασίαζα τὰ δάκρυα ὅταν
ἔλεγα ὅτι ἐτάλευται τὸ πόδι μου διλονότι μήπως ἀπὸ τὰς
τυραννίδας οἱ υἱοὶ μου χάσων τὴν ὑπομονὴν καὶ σαλεύτουν
ἐκ τοῦ ὄρους τῆς πίστεως.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου αἱ
παρκαλήσεις σου εὐφραναν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐναντίον εἰς τὸ πλῆθος τῆς ὀδύνης μου καὶ τοῦ κλα-
θμοῦ μου τῶν τόσων αἰώνων ὀδυρομένη αἱ παρηγορίαι

σου Θεέ μου εὐφραναν τὴν ψυχὴν μου καὶ ἡγάλασε τὸ
πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι μου ἐπὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ
τὴν ταπείνωσιν τοῖς δούλοις αὐτοῦ καὶ θέλει μακαριοῦσι με
πᾶσαι αἱ γενεαὶ ἐπὶ θέλει ποιήσῃ μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, ὅτι
ἡμιθανὴς τυγχάνομαι ἢ ταλαίπωρος.

Μὴ συμπροσέστω σοι θρόνος ἀνομίας ὁ πλάτων κόπον
ἐπὶ πρόσταγμα θηρεύουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου καὶ αἷμα ἁ-
θῶων κραδικάζωνται.

Διότι κάθε στιγμὴν τρόμος καὶ πένθος ἦτον εἰς ἐμὲ
μήπως μοῦ ἐπαναστατίσουν κἀνέναν θρόνον ἄνωμον καμ-
μίαν καταδικὴν ἢ ταλαίπωριαν προστακτικὴν ἀ πὸ τοὺς ἁ-
νόμους κριτὰς τῆς ἀδικίας διὰ νὰ θηρεύσουν τὰς ψυχὰς
τῶν Δικαίων οἵτινες φυλάττουν τὴν μαρτυρίαν τοῦ υἱοῦ τοῦ
Θεοῦ τοῦ ἀθανάτου.

Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν καὶ ὁ Θεός μου
εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου.

Καὶ ἡ εὐσπλαγγνία τοῦ Σωτῆρος μου ἦτον πάντοτε πρὸ
ὀφθαλοῦ καὶ μὲ ἐρύλαττε διώκοντας τοὺς ἀνόμους λογισ-
μοὺς τῶν ματαιώνωντας κάθητον κατασκευὴν καὶ πη-
γίδα. Καὶ πάλιν ὁ Θεός μου τῆς ἀθλείας ἐστὶν ὁ βοηθὸς
τῆς ἐλπίδος μου εἰς κάθε πειρασμὸν καὶ λύτρωσιν.

Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς Κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ κα-
τὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀρανίει Κύριος ὁ Θεός.

Καὶ θέλει ὁ εὐσπλαγγνος Κύριος ἀποδώσει καὶ βίβη ἐ-
πάνω εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ὄλων τὰς ἀνευίας καὶ τυρανίας
ὁποίας καὶ ἀνέμεταχειρίσθηκα κατὰ τῶν χριστιανῶν ἐκα-
τονταπλασίωνα καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν καὶ ἀσπλαγγνον
σκληροκάρδιαν τὴν ὁποίαν ἐδειξαν οἱ ἀπίστοι εἰς τὸν λαὸν
τοῦ Θεοῦ θέλει τοὺς ἀρανίσει καὶ ἐξολοθρεύσει ἐκ γῆς τὸ
μνημόσυον αὐτῶν.

ἝΜΝΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΤΗΣ ΚΩΝ- ΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Εἰς τὸ κέντρον τῆς σφαιρας ἵσταται

Βατυλὶς ἐυπλωμένην γυμνὴ

Καὶ στενάζων ὀρνῶν καὶ βρυγᾶται

Ἐξ ὀδύνας ἐτὸν πλάστικῃ ὀρνῶν!

Πλάστη φθάσε σ' ἐμὰ τῆ ἀθλίᾳ
 Αὐτῶσάν μ' ἐκ πολλῶν συμφορῶν.
 Μὴ τὴν χεῖράσου τὴν ὑπερθεῖαν,
 Λέγ' ἢ τάλας μὲ πόνων σφοδρῶν!

Θιωρῶν ἐμπεραθὲν τῆς τῶν Δράκων!
 Ποταμῶν νὰ ξεχάνῃ ἀφραῶς
 Καὶ Θηρία ἐν μέσῳ βουκκῶν
 Νὰ τοῖς δίδωσι πόνους οὐκράους.

Κατ' ἐσγίλων συχνὰ τὴν καρδίαν
 Νὰ τὸ ἀρπάσουν ζητοῦν τὴν Οὐχίν.
 Μὴ σκληρὰν κ' ἡγχιώδη μαρίαν
 Θηριώδη Λεώντων ἰσχύον.

Ὡς περ χειμῶν τὰ αἵματα τρέχουσι
 Ἐκ τὰς σάρκας τῆς περ εἰς τὴν γῆν!
 Καὶ τὰ δάκρυα σχεδὸν ἐγινείκων!
 Στὸ ἐδάφ' ἐμπεραθὲν τῆς πηγῆ!

Ἡ ἐπιτάφορος τοῦ Βυζαντίου
 Αἶμα τρέχῃ συχνὰ πλημυρῆσιν.
 Τὸ ἐδάφ' τῆς γῆς κοκινίζει
 Ὅταν βῶγγῃ ὁ δριζίων βουγκά!

Στὰς φωνὰς τῶν τοσούτων κραυγῶν τῆς
 Ὅλη ἡ σφαῖρα σχεδὸν κοματίζει.
 Καὶ βεῖα κ' εἰς τὸν πλάστην δακρύζει.
 Ἴνα ἴλιως γίνῃ σ' αὐτῆ.

Αἶ φωναὶ κ' αἶ βεῖα τῶν ὀδόνων,
 Τῆς πασχούσης γυνῆς καὶ τῆς Σφαίρας!
 Ἐταξέν τῆς ὁ πλάστης ἡμέρας
 Λαμπροφῶρους νὰ ἔχῃ στὴν γῆν.

Ἐπὲρ πρῶτῃ κ' ἰδοὺ ποῦ προβαίνει
 Ἐκ τῆς ἀρκτου ἀκτίς θεϊκῆ
 Τῶν δριζίων καὶ σαλπηγῆ σαλπίζει
 Τῶν ἀπίστων φθορὰ γενικῆ.

Ἐν τῷ μέσῳ το ἀκτίνας ἰστάται
 Τροπαιοῦχος μὲ δάμα κυρτός.
 Κ' εἰς τὴν Σαλπηγῆ γροικῶ νὰ κραυγάζει,
 Ἢλθ' ἡ ἄρα νὰ δρῶν ἰσχυρός.

Βασιλεὺς εἰς τὴν γῆν νὰ τρομαῖ.
 Τὸν Μωάμεθ καὶ πάσης ἀπίστοις
 Βασιλεῖς αἰχμαλώτου ὁ βόστης
 Στά. τῆς πίστεως λαμπρὸς νικητής.

Στὸν βραγίων κρατεῖ τὸν στατόρα
 Εἰς τὴν χεῖρα βωμφοραία γυμνή
 Καὶ ὁ ἐστὶν εἰς τὴν ἀπωρείαν
 Τὸ ὄνομά του φέρῃ τὸ Ν...

Ὁ Ὀρθόδοξος Ῥωσσία,
 Σὺ τὴν σφαῖραν φωταγωγῆς.
 Μὴ τὴν ἑνδοξὸν καὶ θεῖαν,
 Λάμπριν σου φωταγωγῆς.

Στούτον τὸν λαμπρὸν αἰῶνα,
 εἰς ὀλήγνος τοῦ παντός.
 Στίλος κυρῖνος τῆς σφαίρας,
 Κραταῖός διαπαντός.

Ἡ ἰσχύου σου συνταράσσει,
 Καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς.
 Καὶ τὸ νύμα σου συνθλάσσει,
 Καθ' ἐναντίον παγός.

Ὁ βραγίων σου τρομαῖ,
 Καὶ τὴν σφαῖρα συνκινῆ.
 Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σ' ἀστράπτουσι,
 Καὶ πατώσιν κεραυνοὶ.

Εἰς στήν γῆν πλήν σου οὐδ' ἕνας,
 Δέν ὑπάρχῃ δυνατός.
 Ἄνωθεν ἑκαταπέμψη,
 Ἄπ' τὸν πλάστην τοῦ παντός.

Ἡ ἰσχύου πᾶς ὑπάρχῃς,
 Ἡ πεσιτότατος στὴν γῆ.
 Τῆς ὀρθοδοξίας κλέως,
 Καὶ τῆς χάριτος πυγῆ

Οἱ ἐχθροὶ τὴν ἀκοήν σου,
 Νὰ ἐσταθεῖν στὴν γῆν ἐμβένουσι
 Καὶ οἱ φίλοι στὴν φωνήν σου
 Ἀναγάζονται κ' ἐφρένουσι.

SISMANOGLIO

Στράτευε και μὴν οὐκ ἐβίβας
Κατατρόμαξε σ' ἐχθρούς
Τῶν ἐθνῶν σου και Σωτήρος
Μὲ φρικτούσου καρκυνοῦς

Τίς κηγευδής ἤλο ἡ ὦρα
Νά τυρίση ὁ τροχός
Και τὰ κάτω συντοίς ἄνω
Νά σκυρτώπιν πανταχῶς

Ἐχεις Γύγαντας στήν παλιν
Λέω εἰς στήν ὄρμη
Ἄθηγόν τόν παντοκράτωρ
Σκίθετου καταδρωμήν

Πανταχῶθεν σοῦ σαλπίζου
Τούς φρικτούσου γυγαντίδας
Στάς ψυχάς τὰς Ἑλληνίδας
Ἄωκν' ὑπερασπιστή

Οἱ Ἕλληνες σέ χρεωστοῦσι
Ἄμετρος ἐβεργεσίας
Στόν ὀριζοντάτοτους γράφουσι
Σοῦ τὰς θείας ζωγραφίας

Ζήτω Μήγησι' Αὐτοκράτωρ!!!
ΝΙΚΩΛΑΩ! τῶν Ῥώσσων
Σὺ φθορά τοῦ πανδαμάτωρ
Καύχημα τῶν Κολωσσῶν

ΤΕΛΟΣ

Ἐάν τινὰς μὴ Ἕλληνας ἢ Νόβους Ἕλληνας εἶπῃ ὅτι Ῥωσο-
φρονῶ, τὸν ἀπαντῶ μὲ τὴν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην ὁ ὁποῖ-
ος λέγει εἰς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Ἔστις λέγει, ὅτι ἀγαπᾷ
τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἀδελφόν του μισεῖ ψεύστης ἐστὶ· διότι τὸν
ἀδελφόν του τὸν ὁποῖον θεωρεῖ δὲν ἀγαπᾷ, καὶ εἶναι δυνα-
σὸν νὰ ἀγαπήσῃ τὸν Θεὸν τὸν ὁποῖον δὲν θεωρεῖ;

Διὰ τοῦτο λοιπὸν καθε ἀληθὴς χριστιανὸς πρέπει κατὰ
χρέος νὰ ἀγαπᾷ τοὺς ἀδελφούς του ὀρθοδόξους Ῥώσσους ὡς
ἀδελφούς κατὰ χάριν ἐκ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς μυστηριώδους
θείας κολυμβήθρας.

Καὶ ὡς εὐεργέται καὶ ὑπερασπισταὶ ὀρισκίας καὶ ἔθνους,
ἐκ τῆς Δρακωνταίου Τίγρις! (α)

SISMANOGLIO

(α) Ἀντιχρίστου καὶ ἀσεβείας.

